

17. neděle v mezidobí A

Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému. (Řím 8,28)

První čtení

1. Královská 3,5.7-12

Hospodin se zjevil Šalomounovi ve snu v noci. Bůh pravil: "Žádej si, co bych ti měl dát." Šalomoun řekl: "Hospodine, můj Bože, tys učinil svého služebníka králem místo Davida, mého otce. Ale já jsem mladíček a nevím si rady. Tvůj služebník je však uprostřed tvého lidu, který sis vyvolil, lidu četného, který nelze pro množství ani sečíst, ani odhadnout. Dej proto svému služebníku chápavé srdce, jak vládnout nad tvým lidem a rozlišovat dobro a zlo, neboť kdo by jinak mohl vládnout nad tímto tak početným lidem?" Pánu se líbilo, že Šalomoun žádal právě toto, a proto mu řekl Bůh: "Poněvadž jsi žádal právě toto a nežádal sis dlouhý věk ani bohatství ani život svých nepřátel, ale přál sis chápat právo, hle – splním tvá slova. Dám ti moudré a prozíravé srdce, že nebylo podobného před tebou, ani po tobě podobné nepovstane."

Druhé čtení

Římanům 8,28-30

(Bratři a sestry!) Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. Neboť ty, které si napřed vyhlédl, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratří. A ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

Evangelium

Matouš 13,44-46

Ježíš řekl zástupům: "Nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. Nebeské království je také podobné obchodníkovi, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji."

K zamyšlení

V mnoha pohádkách se setkáváme s tím, že hlavní postava může vyslovit tři přání. Často to ale končí tak, že hlavní postava musí použít poslední třetí přání k tomu, aby dala do pořádku svojí hloupost a krátkozrakost vyjádřenou v předešlých dvou přáních. Většinou jsou první dvě přání zaměřena na rozmnožení bohatství, které se stane pastí a tak pomocí třetího přání musí být odstraněno.

V dnešním prvním čtení má Šalamoun před Bohem vyslovit jedno přání a prosí o "naslouchající srdce". Toto přání je ve smyslu Starého Zákona rozsáhle pochopitelné: srdce je středem člověka s jeho myšlením, vůlí a city. Když Bůh daruje Šalamounovi "moudré srdce schopné rozlišovat", tak mu daruje spolehlivou orientaci pro jeho životní úkoly. Kdo se učí a cvičí naslouchat Bohu, stává se moudrým a schopným v jednání.

Kdybychom byli moudřejší než ty různé pohádkové postavičky, kdybychom měli moudrost Šalamouna, kterou nám představuje tento úryvek z Knihy královské? Co bychom si mohli více přát? Možná zdraví, dlouhý život, peníze, žádné starosti... Jakákoliv jména dáváme stále našim přáním, stejně se vztahují vždy k jednomu: aby náš život měl smysl a tento smysl mohli vyjádřit všemi našimi smysly. Jsme neustále nepokojní hledači smyslu, pokladu, zaplňujeme ordinace psychologů a terapeutů a poradců pro hodnotný život. Neustále se v našem prostředí a každodenním životě ptáme po smyslu stejně tak, jak to bylo za dob Ježíšových, kde "vyhrabávači země" a "průzkumníci zdí" hledali na polích a ve zdech skryté poklady. Celé hospodářské odvětví žije z tohoto lidského hledání "smyslu darujících nabídkách", které by mohli lidský život natrvalo obrátit k tomu dobrému...

A pak najednou v životě existují okamžiky, které od základu mohou všechno změnit. Mohou to být setkání s lidmi, zážitky, myšlenky nebo zkušenosti, které námi proniknou: "Ano, to je ono! Přesně toto!" Tak to může vypadat, když člověk najde na poli poklad, velmi vzácnou perlu a pak řekne: to je ono! Když se nabízí šance nalézt své štěstí, tak pak prozřetelný, ostražitý, moudrý člověk a člověk schopný rozlišovat využije s radostí a rozhodností tuto šanci ať ho to stojí, co ho to stojí. "Z radosti..." – to jsou rozhodující slova v evangeliu. Když člověka zachvátí nekonečná a velká radost, pak zachvátí celé jeho nitro, úplně ho strhne. Pro odkryté dobro se zcela nasadí, daruje vše, čeho bude schopen. Žádná cena se nebude zdát vysoká. Pokud se na to podíváme z venku, může se to zdát "šílené", to znamená, že jeho hodnoty zachvátí chaos, jsou šílené. Radost, kterou zažívá člověk nad nalezeným pokladem, převažuje vše, co do té doby musel vydat. Vzdát se všeho pro poklad není vůbec lehké a pohodlné rozhodnutí. Opuštění je vždy bolestné, ale nevyhnutelné pro ty, kteří se všemi pouty bytí soustředí na jediný skutečný a nosný fundament života. Ale to neznamená bezpodmínečně neustálou oběť, vzdávání se a omezování se, ale naopak: s odvahou učinit takový krok se srdce stává větším, lehčím a svobodnějším, že vše odhodí, co ho ještě zatěžuje. Takovouto zkušenost může učinit jen ten, kdo je připravený vzít na sebe riziko zřeknutí se...

17. neděle v mezidobí A

Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému. (Řím 8,28)

První čtení

1. Královská 3,5.7-12

Hospodin se zjevil Šalomounovi ve snu v noci. Bůh pravil: "Žádej si, co bych ti měl dát." Šalomoun řekl: "Hospodine, můj Bože, tys učinil svého služebníka králem místo Davida, mého otce. Ale já jsem mladíček a nevím si rady. Tvůj služebník je však uprostřed tvého lidu, který sis vyvolil, lidu četného, který nelze pro množství ani sečíst, ani odhadnout. Dej proto svému služebníku chápavé srdce, jak vládnout nad tvým lidem a rozlišovat dobro a zlo, neboť kdo by jinak mohl vládnout nad tímto tak početným lidem?" Pánu se líbilo, že Šalomoun žádal právě toto, a proto mu řekl Bůh: "Poněvadž jsi žádal právě toto a nežádal sis dlouhý věk ani bohatství ani život svých nepřátel, ale přál sis chápat právo, hle – splním tvá slova. Dám ti moudré a prozíravé srdce, že nebylo podobného před tebou, ani po tobě podobné nepovstane."

Druhé čtení

Římanům 8,28-30

(Bratři a sestry!) Víme, že těm, kteří milují Boha, všechno napomáhá k dobrému, těm, kdo jsou z Boží vůle povoláni. Neboť ty, které si napřed vyhlédl, ty také předurčil, aby byli ve shodě s obrazem jeho Syna, aby tak on byl první z mnoha bratří. A ty, které předurčil, také povolal, a ty, které povolal, také ospravedlnil, a ty, které ospravedlnil, také uvedl do slávy.

Evangelium

Matouš 13,44-52

Ježíš řekl zástupům: "Nebeské království je podobné pokladu ukrytému v poli. Když ho člověk najde, zakryje ho a s radostí nad ním jde, prodá všechno, co má, a to pole koupí. Nebeské království je také podobné obchodníku, který hledá vzácné perly. A když najde jednu drahocennou perlu, jde, prodá všechno, co má, a koupí ji. Dále je nebeské království podobné síti, která se spustí do moře a zahrne všechno možné. Když je plná, (rybáři) ji vytáhnou na břeh, posadí se, co je dobré, vyberou do nádob, co však za nic nestojí, vyhodí. Tak to bude při skonání věku: Vyjdou andělé, oddělí zlé od spravedlivých a hodí je do ohnivé pece. Tam bude pláč a skřípění zubů."

Rozuměli jste tomu všemu?" Odpověděli: "Ano." A on jim řekl: "Proto každý učitel Zákona, který se stal uředníkem nebeského království, je jako hospodář, který ze své bohaté zásoby vynáší věci nové i staré."

K zamyšlení

V mnoha pohádkách se setkáváme s tím, že hlavní postava může vyslovit tři přání. Často to ale končí tak, že hlavní postava musí použít poslední třetí přání k tomu, aby dala do pořádku svojí hloupost a krátkozrakost vyjádřenou v předešlých dvou přáních. Většinou jsou první dvě přání zaměřena na rozmnožení bohatství, které se stane pastí a tak pomocí třetího přání musí být odstraněno.

V dnešním prvním čtení má Šalamoun před Bohem vyslovit jedno přání a prosí o "naslouchající srdce". Toto přání je ve smyslu Starého Zákona rozsáhle pochopitelné: srdce je středem člověka s jeho myšlením, vůlí a city. Když Bůh daruje Šalamounovi "moudré srdce schopné rozlišovat", tak mu daruje spolehlivou orientaci pro jeho životní úkoly. Kdo se učí a cvičí naslouchat Bohu, stává se moudrým a schopným v jednání.

Kdybychom byli moudřejší než ty různé pohádkové postavičky, kdybychom měli moudrost Šalamouna, kterou nám představuje tento úryvek z Knihy královské? Co bychom si mohli více přát? Možná zdraví, dlouhý život, peníze, žádné starosti... Jakákoliv jména dáváme stále našim přáním, stejně se vztahují vždy k jednomu: aby náš život měl smysl a tento smysl mohli vyjádřit všemi našimi smysly. Jsme neustále nepokojní hledači smyslu, pokladu, zaplňujeme ordinace psychologů a terapeutů a poradců pro hodnotný život. Neustále se v našem prostředí a každodenním životě ptáme po smyslu stejně tak, jak to bylo za dob Ježíšových, kde "vyhrabávači země" a "průzkumníci zdí" hledali na polích a ve zdech skryté poklady. Celé hospodářské odvětví žije z tohoto lidského hledání "smyslu darujících nabídkách", které by mohli lidský život natrvalo obrátit k tomu dobrému...

A pak najednou v životě existují okamžiky, které od základu mohou všechno změnit. Mohou to být setkání s lidmi, zážitky, myšlenky nebo zkušenosti, které námi proniknou: "Ano, to je ono! Přesně toto!" Tak to může vypadat, když člověk najde na poli poklad, velmi vzácnou perlu a pak řekne: to je ono! Když se nabízí šance nalézt své štěstí, tak pak prozíravý, ostražitý, moudrý člověk a člověk schopný rozlišovat využije s radostí a rozhodností tuto šanci ať ho to stojí, co ho to stojí. "Z radosti..." – to jsou rozhodující slova v evangeliu. Když člověka zachvátí nekonečná a velká radost, pak zachvátí celé jeho nitro, úplně ho strhne. Pro odkryté dobro se zcela nasadí, daruje vše, čeho bude schopen. Žádná cena se nebude zdát vysoká. Pokud se na to podíváme z venku, může se to zdát "šílené", to znamená, že jeho hodnoty zachvátí chaos, jsou šílené. Radost, kterou zažívá člověk nad nalezeným pokladem, převažuje vše, co do té doby musel vydat.

Vzdát se všeho pro poklad není vůbec lehké a pohodlné rozhodnutí. Opuštění je vždy bolestné, ale nevyhnutelné pro ty, kteří se všemi pouty bytí soustředí na jediný skutečný a nosný fundament života. Ale to neznamená bezpodmínečně neustálou oběť, vzdávání se a omezování se, ale naopak: s odvahou učinit takový krok se srdce stává větším, lehčím a svobodnějším, že vše odhodí, co ho ještě zatěžuje. Takovouto zkušenost může učinit jen ten, kdo je připravený vzít na sebe riziko zřeknutí se...